

POKORZYĆ SIĘ (4) *vb impf i może pf*

impf (3), *impf a. pf* (1) *BielŻyw*.

Oba o jasne.

[*inf* pokorzyć się.] ◇ *praes 1 sg* pokorzę się (1). ◇ *3 sg* pokorzy się (1). ◇ *praet 3 sg m* pokorzył się (1). [*f* pokorzyła się.] ◇ *part praes act* pokorząc się (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

Okaz(yw)ać pokorę, uległość, uniżoność (4) : *Mansuesco, Pokorzę sie/ Cifzeyę/ Pozostawam fwych dziwnych obyczáyów. Mącz 208c.*

pokorzyć się komu (1): A tu dwie rzeczy w tym raczył nam náłz Pan okázác: Iednę/ iż iáko od dzyecintwá fwego/ ták sie iuz począł fthárác o zbáwienie náłze/ pokorząc sie Bogu Oycu fwemu/ á w nędzy á w niedostátku ofiáruiąc mu ono málucżkie á niewinne człowieczeństwo swoie. *RejPos* 19; [Owa stworziciel wssego stworzenya pokleknał, nogy sswich zwolennykow vmywał. A thi [człowiecze] wsgardzas pokorzicz ssye bracziey rossgnyewaney *SprChęd* 25].

[*pokorzyć się przed kim*: A będącz Osmęczony/ Padłes na Ziemię na oblicze Rołkrzyżowawfzy Rączki pokorząc sie iakho Człowiek przed Oyczem niebiełkhem *Pozdraw* B4.]

[*pokorzyć się w czym*: Thocz fzię wfziłtko dzieýe fpanną Blogoflawioną ktora tak była pokorną: ýze wewfłtkich rzeczach fzię pokorzyła *ArgWykład* 118; *StryjPoczqt* 262.]

W porównaniu (1): I ten krziwo patrzy na mię Pokorzj sie by Wilk w Iamie *RejKup* Cc.

a. *Podda(wa)ć się najeżdżcy, wyrazić (a. wyrażać) poddaństwo [komu]* (1) : Potym [*Aleksander*] przeciw ziemi ktora rzeczona Thyrus ciągnął, to krol ich wflyłzawfzy, iemu sie pokorzył, á koronę mu kroleftwa fwego poftał *BielŻyw* 160.

Synonimy: poniżać się, uniżać się; a. poddać się.

Formacje współrdzenne cf KORZYĆ.